



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 5034/2025
02.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Јелице Бојанић Керкез и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Марковић, адвокат из ..., против туженог „Шпик Иверица“ ДОО, Ивањица, чији је пуномоћник Јелена Лакићевић Шили, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3028/24 од 14.11.2024. године, у седници одржаној 02.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3028/24 од 14.11.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3028/24 од 14.11.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ивањици П 575/23 од 04.07.2024. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да тужилци на име накнаде штете исплати износ од 381.320,50 динара са законском затезном каматом почев од 22.02.2023. године па до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужилци накнади трошкове парничног поступка у износу од 185.726,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3028/24 од 14.11.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и првостепена пресуда је потврђена. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, али и битних повреда одредаба парничног поступка, како то произлази из навода његове ревизије, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној примени члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), по оцени Врховног суда нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23). Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, те начин пресуђења и разлоге нижестепених судова, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. Одлука о захтеву тужиле за накнаду материјалне штете заснована је на оцени испуњености општих услова за ову накнаду, и то: постојање штетне радње туженог, штете у имовини тужиле и узрочно последичне везе, а све ово применом одредби чланова 154. и 155. Закона о облигационим односима. С обзиром да тужени у фабрици, због чијег рада је настала штета на тужиљином крову, није обављао општекорисну делатност, већ делатност у циљу стицања добити, правилно судови нису применили одредбу члана 156. став 3. ЗОО, а питање примене наведене одредбе на случајеве вршења општекорисне делатности, те недопуштене штете коју та опште корисна делатност проузрокује, довољно је расправљено у судској пракси, па нема потребе ни за уједначавањем судске праксе, нити за новим тумачењем права. Поред тога, битне повреде одредаба парничног поступка не представљају дозвољен ревизијски разлог.

Имајући у виду изнето, на основу члана 404. став 2. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинскоправним спровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници са захтевом за накнаду материјалне шете поднета је 05.05.2022. године, а вредност побијаног дела износи 381.320,50 динара.

Како се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић